

„Даль богъ добро, лудо, лудо неженато!“ —
 „Аль съ піетъ вода, вода сунгерліа,
 Аль съ ядить круша, круша шербетліа,
 Аль съ любитъ моме, моме Ангелина?“ —
 „А егиди лудо, лудо аджаміа !
 И вода съ піетъ и круша съ ядить,
 И моме съ любитъ, моме Ангелина.“

470.

Станафъ пиле шарено,
 Пойдофъ въ гора зелена,
 Найдофъ грутка снего'а,
 Та ъ кладофъ въ пазу'а,
 Та ъ ржчафъ поржчафъ:
 „Копни грутко снего'а,
 Како копнитъ млатъ юнакъ
 За 'уба'а девойка.“

Станафъ пиле шарено,
 Пойдофъ въ гора зелена,
 Найдофъ сено косено,
 Та му ржчафъ наржчафъ:
 „Копни сено косено,
 Какъ копнеить девойка,
 За доброго юнака.“

471.

„Деспино, русо Деспино!
 Дали сі' било кунъ Воденъ
 Кунъ Воденъ, душо, на пазаръ!“ —
 „Спаифче, лудо заимче!
 Вчера сумъ дошла отъ таде.“ —
 „Деспино, русо Деспино!
 Що аберь сі' ми донесла? —
 „Спаифче, лудо заимче,
 Големъ ти аберь донесофъ,

Спа'и ми съ пишве'е,
 На силна войска да одѣтъ.“ —
 „Деспино, русо Деспино,
 Дали и мене писа'е? —
 „Спаифче, лудо заимче!
 Тебе те напретъ пише'е,
 Зелени байракъ да носишъ
 Дур' на Цжрвено Яболко.“

472.

Прошета моме, моме Вла'инче
 Низъ рамни дворіе, дворіе братови,
 Поли си сучить дури до погясъ,
 Ржце си прегнитъ дур' до рамена;
 Груьо жъ гледать отъ бачило-то. —
 „Гледай ме, Груьо, нагледай ми съ,
 Па немашъ, Груьо, що да ми чинишъ,